

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija Lir 17.000 Letna inozemstvo » 25.000 Letna inozemstvo, USA dol. 30 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410
---	---

Leto XXXIII. - Štev. 2 (1635)

Gorica - četrtek 8. januarja 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Družina - Cerkev v malem

V božičnih dneh je v ospredju ne le rojstvo učlovečenega Boga, ampak tudi sveta družina, v kateri je Kristus prišel na svet. Občuteno je o pomenu krščanske družine spregovoril v Kölnu sv. oče Janez Pavel II., ko je v tamkajšnji stolnici 15. novembra lani razvil globoke misli o družini — Cerkev v malem. Menimo, da je nadvse primerno, da jih objavimo prav v tem času.

Jezus je utemeljil svojo Cerkev na dvanajstih apostoli, izmed katerih so bili mnogi ribiči. Jezus jih hoče napraviti za ribiče ljudi. Tako je podoba o mreži neposredna. Tudi Cerkev je mreža, združena s Svetim Duhom, povezana z misijonskim poslanstvom, učinkovita pot edinosti Vere, življenja in ljubezni. V tem trenutku mislim na široko razgrnjeno mrežo vesoljne Cerkve. Istočasno pa imam pred očmi vsako posamezno Cerkev. Končno mi prihaja pred oči najmanjša od teh Cerkev, »Cerkevica«, domača Cerkev, ki se je zadnja škofovska sinoda s tako pozornostjo spominjala, ko je obravnavala vprašanje »naloge krščanske družine«.

Družina: domača Cerkev, enkratna in nenadomestljiva skupnost oseb, o kateri govori sv. Pavel. Pred očmi ima seveda krščansko družino svojega časa, vendar moramo to, kar pravi, vseeno naobrtni tudi na vprašanje družin v našem času: to, kar pravi možem, tisto, kar pravi ženam, otrokom in staršem. In končno to, kar pravi nam vsem: »Oblecite si torej kakor izvoljenci božji, sveti in ljubljeni, pristrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, milobo, potrpežljivost; prenašajte drug drugega in si odpustajte, če ima kdo na kom kaj grajati; kakor je Gospod vam odpustil, tako tudi vi; na vse to pa oblecite ljubezen, ki je vez popolnosti. In mir Kristusov naj kraljuje v vaših srcih, h kateremu ste bili tudi poklicani v enem telesu; in hvaležni bodite« (Kol 3, 12-15). Kakšna lekcija zakonske in družinske duhovnosti!

ZIVA CELICA ZA PRENOVITEV DRUŽBE

Vendar pa ne moremo zapirati oči tudi pred drugo stranjo medalje in sinodalni očetje v Rimu so se resno soočili tudi z njo. V mislih imam težave, katerim je danes izpostavljen visoki ideal krščanskega gledanja na družino in na družinsko življenje. Sodobna industrijska družba je korenito spremenila življenjske pogoje za zakon in družino. Zakon in družina sta bila poprej ne le skupnost življenja, temveč tudi skupnost proizvajanja in gospodarstva. Njuno mesto so zavzele mnoge javne službe. Javno mnenje ni vedno naklonjeno zakonu in družini.

In vendar se v naši množični civilizaciji razodevata kot kraj, kamor se umakne človek, ko išče varstvo in srečo. Zakon in družina sta pomembnejša kot kdajkoli: sta živi celici za prenovitev družbe, vira moči, po katerih postaja življenje bolj človeško. Lahko se spet poslužim podobe: zakon in družina sta mreža, ki podpira edinstvo in dviga iz globinskih tokov.

Ne dopustimo, da bi se ta mreža pretrgala. Država in družba začneta drseti v propad, če zakona in družine ne podpirata učinkovite in ju več ne zavarujeta ter ju izenačita z drugimi skupnostmi izven zakonskega življenja. Vsi ljudje dobre volje, posebej pa še mi kristjani, smo poklicani, da ponovno odkrijemo dostojanstvo in vrednost zakona in družine in ju pred ljudmi prepričljivo živimo. Cerkev z lučjo vere ponuja svoj nasvet in svojo duhovno oporo.

NI MOGOČE ŽIVETI LE NA POSKUŠNJO

Zakon in družina sta precej globoko povezana s človekovim osebnim dostojanstvom. Nista zasnovana samo na nagonu in strasti in niti samo na čustvu, temveč predvsem na odločitvi svobodne volje, na osebni ljubezni, po kateri poročena ne postanejo le eno telo, ampak tudi eno srce in ena duša. Telesna in spolna skupnost je nekaj velikega in lepega, toda človeka vredna je le, če je vključena v osebno povezanost, ki jo uradno prizna civilna in cerkvena skupnost. Popolna spolna predanost med moškim in žensko je torej na mestu samo v okviru izključne in dokončne osebne vezi zvestobe v zakonu. Nerazvezljivost zakonske zvestobe, ki se danes mnogim zdi nekaj nerazumljivega, je tudi izraz brezpogojnega človekovega dostojanstva. Ni mogoče živeti samo na poskušnjo, ni mogoče umreti samo na poskušnjo. Ni mogoče ljubiti samo na poskušnjo, sprejeti nekega človeka samo na poskušnjo in za nekaj časa.

KRAJ ZA ROJSTVO IN VZGOJO OTROK

Zakon je torej nekaj trajnega, v prihodnost usmerjenega. Gleda prek svojih meja. Zakon je edini primeren kraj za rojstvo in vzgojo otrok. Potemtakem je zakonska ljubezen po svojem bistvu odprta za rodovitnost. Po nalogi posredovanja življenja so zakonci sodelavci pri ljubezni Boga Stvarnika. Vem, da so težave sodobne družbe tudi tukaj velike. Posebej jih čutijo žene. Premajhna stanovanja, zdravstveni in gospodarski problemi, pogosto kar odkrito norčevanje iz družin z več otroki predstavljajo ovire, da je rojstev tako malo.

(nadaljevanje na 2. strani)

Evropsko mladinsko srečanje v Rimu 1980

Prvega januarja novega leta se je v Rimu zaključilo evropsko mladinsko srečanje, katerega se je udeležilo tudi lepo število mladih Tržačanov in Goričanov. Vendar se je vsakdo vrnil domov s svojimi občutki, s svojimi vtisi, s svojimi doživetji. Ker smo pač v Rimu živeli v štirih različnih skupinah, vsaka na svojem koncu mesta, smo izkusili različna okolja, različna doživljanja vere in »sprave«.

Temeljna ideja tega srečanja, ki se ga je udeležilo približno 30.000 mladih katoličanov, protestantov in tudi pravoslavni ter judov, je bila namreč ideja sprave. To je tudi središnja misel taizejskega »Pisma iz Italije«, ki ga je sestavil protestantski taizejski prior brat Roger Schutz ob pomoči mladinske skupine. Sprava je bila dalje vodilna misel vsakodnevnih množičnih molitev v velikih rimskih bazilikah, kjer so latinski kanoni in hvalnice simbolično povezovali vse prisotne narodnosti. Potem je bila sprava osrednja tema pogovora po vseh nešteti manjših skupinah, ki so se v tednu pred novim letom formirale po Rimu.

Naše življenje v Rimu je potekalo večinoma v mednarodnem okolju, kjer pa je bil slovenski jezik enakopraven ostalim. Tudi pri najbolj masovnih manifestacijah je tisočim mladim donela slovenska beseda. Tudi to je sprava. Vzporedno temu je potekalo samostojno slovensko delovanje. Osrednja točka delovanja je bila gotovo vsakodnevna slovenska maša v baziliki sv. Klementa, na grobu sv. Cirila. In prav na grobu sv. Cirila smo zbrani Slovenci (okr. 850) in manj številni Hrvati 31. decembra iz ust g. Rudija Koncilije sprejeli vest, da sta bila sveta brata Ciril in Metod razglašena za sozavetnika Evrope.

Višek rimskega romanja je bilo srečanje s sv. očetom v baziliki sv. Petra. Približno štiridesetisočglava množica mladih je papeža sprejela z glasnim navdušenjem, bučnim petjem in vzkliki. A to ni bilo navdušenje nad vojskovodjo, ampak nad možem, ki nam je v slovo hotel izreči besedo: »mir, pace, piece!« Navdušenje je doseglo svoj višek, ko je papež pristrčno objel brata Rogerja.

Prišel je čas izmenjave poslanic. Brat

Roger je poudaril, da se sicer zaveda težav na poti krščanske edinosti, a da s spravo ni več mogoče dolgo odlašati. Janez Pavel II. mu je odgovoril v zelo dolgem govoru, ki ga je podal v vseh glavnih evropskih jezikih. Dejal je, da ne vidi druge možnosti nadaljnjega ekumenizma kot v tem, da si še naprej iskreno prizadevamo za resnico, predvsem za resnico o Cerkvah in Evharistiji. Ko pa nam je proti koncu papež spregovoril še posebej v slovenščini, se je marsikomu izmed nas orosilo oko...

Romanje v Rim je potekalo in se tudi končalo v znamenju molitve. Skupno z drugimi se je naša slovenska primorska skupina zvečer 31. decembra zbrala v neki predmestni cerkvi, kjer je s petjem in molitvijo pričakala začetek novega leta. Naslednjega dne pa se je po papeževem blagoslovu na trgu sv. Petra od Rima poslovila. Na koncu je vsakdo zase čutil, kaj mu je rimska izkušnja pomenila in kaj iz Rima odnaša. Da pa romanje ni bilo zaman, to je misel nas vseh.

Udeležence

Terorizem spet dviga glavo

Italijanski terorizem je ponovno dvignil glavo. Z ugrabitvijo sodnika D'Urso je spet prinesel vznemirjenje v italijansko družbo, italijanske oblasti pa spravil v zadrego, kako naj ravna: ali dati prednost sodnikovi rešitvi ali pa braniti ugled države, ki se s teroristi ne sme pogajati, ker bi s tem priznala teroriste za enakovredne sobesednike in obenem pokazala svojo nemoč.

V nedeljo 28. decembra je sledil drug teroristični podvig. Skupina 70 zapornikov, med katerimi so bili znani teroristi in navadni kriminalci, je zajela v Traniju 18 paznikov in jih razglasila za talce. Jetniki so postavili zahtevo zapreti jetnišnico v Asinari, ukiniti »posebne celice« in preurediti pravilnike jetnišnic. Z bliskovito akcijo je posebnemu oddelku orožnikov uspelo talce osvoboditi in upor zatreti.

Tri dni nato na starega leta večer je padel v Rimu pred svojim stanovanjem pod strelje neznanec karabinjerski general Enrico Galvaligi. Bil je odgovoren za zunanjo varnost kaznilnic. Umor so si prisvojile rdeče brigade.

Nato nov nastop teroristov: v posebnem sporočilu so objavili, da je bil sodnik D'Urso obsojen na smrt, izvršitev sodbe pa je bila odložena, dokler se o tem ne izreče »borbeni odbor« v zaporih. Njihovo izjavo naj bi prineslo časopisje. Toda vodilni časopisi so to zahtevo že odklonili.

ker bi to pomenilo priznati teroriste.

In še ena zadeva je v zvezi s teroristi razburkala italijansko javnost: aretacija dveh časnikaev rimskega »L'Espresso«. Ta dva sta navezala stike z rdečimi brigadisti, ki so jima ponudili intervju. Tega je list priobčil in s tem prispeval k objavi stališč teroristov. Ker časnika svojih stikov s teroristi nista takoj javila sodnim oblastem in ker je objava razgovora dejansko v prid teroristom, je rimski sodnik izdal za oba časnika zaporni nalog. Vodstvo lista »L'Espresso« je skušalo svoja časnika braniti, češ da sta se samo poslužila svobode informacije, toda javno mnenje, vključno vsedrjavna zveza itali-

janskega tiska je njuno ravnanje obsodilo.

Nedopustno je, da se kdorkoli, četudi je častnik, razgovarja s tistimi, ki s terorističnimi metodami rušijo demokratično ureditev države, in jim daje kot enakovrednim partnerjem možnost in priložnost, da prek sredstev množičnega javnega obveščanja narekujejo svoje zahteve in pogojte ter objavljajo svoje poglede. Tako ravnanje je že blizu priznanja terorizma kot sestavine demokratične družbe in je posmeh dogodkom, ki so kot primer D'Urso, Galvaligi in upora v Traniju globoko ranili občutek varnosti v sedanji družbi in načeli vprašanje, ali je država še zmožna braniti svoje sodelavce.

Novoletna Pertinijeva poslanica

Svojo prvo misel je predsednik italijanske republike namenil prebivalstvu s potresnega področja ter še enkrat pozval oblasti, naj ukrepajo ne z besedami, ampak z dejanji. Ponovno je obsodil terorizem. Pohvalil je mladino za njeno prizadevnost. Z njenimi težavami in upi, pa z izkušnjami starejših je moč iti po skupni poti.

Ko je podal ne preveč rožnat obračun starega leta, je pozval velesile, naj prenehajo nerazsodno trošiti denar za izdelavo peklenškega orožja ter naj rajši pomagajo

jo reševati življenja vseh tistih, ki dnevno umirajo zaradi splošnega pomanjkanja. Italijane je pozval k medsebojni strpnosti in obsodil nepoštenost tistih, ki se dajo podkupiti. Braniti nepošteno iz prijateljstva ali strankarske pripadnosti je huda žalitev za milijone Italijanov, ki se na pošten način žrtvujejo za svoje družine. Italijansko ljudstvo je že ponovno dokazalo, da se zna častno, pogumno in odločno upirati vsem težavam in nesrečam. Biti moramo zato vredni italijanskega naroda.

Sv. Ciril in Metod - sozavetnika Evrope

Zadnji dan leta 31. decembra 1980 je sv. oče Janez Pavel II. razglasil sv. brata Cirila in Metoda skupaj s sv. Benediktom, ki ga je razglasil že Pavel VI., za zavetnika Evrope. V zadevni listini, katere original je bil objavljen v latinščini, je sv. oče poudaril, da je Evropa zemljepisna enota z dvema krščanskima tradicijama, ki pa se med seboj dopolnjujeta. Prva izhaja iz Rima, sedeža naslednikov sv. Petra in se izraža v delovanju sv. Benedikta, druga pa iz Carigrada, središča grške kulture, na kateri sta svoje delo osnovala sv. Ciril in Metod.

DVE OBLETNICI

Na sv. Cirila in Metoda se v letu 1980 znova obrača naša pozornost ob dveh stoletnicah, posebno pomembnih. 30. septembra 1880 je veliki papež Leon XIII. objavil encikliko »Grande munus«, v kateri je tedanjim katoliški svet opozoril na osebno in apostolsko dejavnost teh dveh svetnikov, obenem pa uvedel njun bogoslužni praznik za vso katoliško Cerkev.

V letu 1980 pa je poteklo 1100 let od pisma »Industriae tuae« papeža Janeza VIII., ki ga je v juniju leta 880 naslovil na moravanskega kneza Svatopluka, v ka-

terem je pohvalil slovansko bogoslužje in priporočil uporabo slovanskega jezika, da »bi se v njem oznanjala in hvalila velika dela Kristusa, našega Gospoda«.

Ciril in Metod sta svoj misijonski apostolat izvrševala v povezavi tako s carigradsko Cerkvijo, ki ju je poslala k Slovanom, kot s Petrovim sedežem v Rimu, ki ju je v njunem poslanstvu potrdil. S tem sta oznanjala edinstvo Cerkve, ki je v njunem času še ni prizadel nesrečni razkol med Vzhodom in Zahodom, čeprav so že obstajale velike napetosti med Rimom in Carigradom.

Pred sto leti je papež Leon XIII. v omenjeni okrožnici vso Cerkev opozoril na veliko delo sv. Cirila in Metoda med Slovani. »Ker pa v tem letu (1980, op. ur.) — pravi Janez Pavel II. — Cerkev slovesno praznuje 1500-letnico rojstva sv. Benedikta, ki ga je moj častitljivi prednik Pavel VI. leta 1964 razglasil za zavetnika Evrope, se nam je zazdelo, da bo to zavetništvo celotne Evrope prišlo bolj do izraza, če dodamo velikemu delu svetega očaka Zahoda posebne zasluge svetih bratov Cirila in Metoda. Za to govorijo razni zgodovinski razlogi, sedanji in pretekli, ki se oslanjajo na cerkevno, teološko in kulturno osnovo

Podoba svetih bratov Cirila in Metoda v svetišču na Vejni

evropske celine. Zato, preden se zaključi to leto, posvečeno spominu sv. Benedikta, želimo, da se ovrjedniti vsi ti razlogi s tem, da se sveta brata razglašata za sozavetnika Evrope.

DVE KRŠČANSKI TRADICIJI IN DVE KULTURI

Evropa je dejansko po svoji zemljepisni razsežnosti sad dejavnosti dveh tokov krščanske tradicije, čemur je treba dodati dve različni oblikovanji, a dopolnjujoči se kulturi.

Sv. Benedikt, ki je s svojim vplivom zajel ne le zahodno in osrednjo Evropo, temveč je po benediktinskih samostanih dosegel tudi druge celine, je v središču toka, ki prihaja iz Rima, s sedeža Petrovih naslednikov. Sveta brata pa izhajata iz Soluna s svojo starodavno grško kulturo in jo izžarevata z duhom in izročili carigradske Cerkve med tolikimi ljudstvi in narodi vzhodnega dela evropskega kontinenta.

Zdi se, da po tolikih stoletjih ločitve vzhodne in zahodne Cerkve, potem ko je prišlo po zadnjem vatikanskem koncilu

do odločilnih korakov za dosego polne skupnosti, razglasitev sv. Cirila in Metoda ob sv. Benediktu za sozavetnika Evrope, odgovarja v polni meri znamenjem našega časa. Zlasti še, če se to dogaja v letu, ko sta obe Cerкви, katoliška in pravoslavna, začeli odločilen dialog na otoku Patmu, tako tesno povezanim z izročilom o Janezu Evangelistu. Ta razglasitev naj bi bila zato tudi pomnik tega dogodka.

Ta razglasitev naj bi bila tudi pričevarje za ljudi našega časa o odličnosti oznanjevanja evangelija, izročenege po Kristusu Cerkvam, za katere sta se toliko trudila apostola Slovanov. To oznanjevanje je pripomoglo k povezavi in medsebojnemu spoznanju različnih narodov porajajoče se Evrope in je današnji Evropi zagotovilo skupno duhovno in kulturno dedščino.

Naj zato po usmiljenju sv. Trojice in na priprošnjo Matere božje izgine vse, kar Cerkev ločuje kakor tudi ljudstva in narode, obenem pa naj različenost izroči in kultur najde medsebojno dopolnilo v skupnem bogastvu. Naj zavest o tem duhovnem bogastvu pomaga sedanjemu rodu vztrajati v spoštovanju pravic vsakega naroda in v miru ter prispeva k skupni blaginji vsega človeštva ter človekovi bodočnosti na vsej zemlji. Mir ljudem, ki so dobre volje!

Smrt borca za narodne pravice Hrvatov pod fašizmom

V nedeljo 28. decembra zjutraj je v 91. letu starosti umrl v svojem stanovanju v Pazinu msgr. dr. Božo Milanović. Dva dni nato se je množica Istranov poslovila od velikega pokojnika. Pogrebne svečanosti je vodil reški metropolit, rojak iz Pazina nadškof Josip Pavlišić ob sodelovanju krajevnega škofa dr. Dragutina Nežića in nad 120 duhovnikov. Koprškega škofa je zastopal pokojnikov dolgoletni sodelavec in prijatelj prošt Leopold Jurca, tržaškega pa župnik iz Bazovice msgr. Marjan Živic. Razen obeh škofov so izmed duhovnikov spregovorili pokojnemu v slovo še prof. teologije Benven, v imenu istrskih duhovnikov Ante Orbančić, dekan teološke fakultete v Zagrebu Tomić in akademik Sađi-Bunić.

Božo Milanović se je rodil v kmečki družini v vaši Krivici v srcu hrvaške Istre 10. oktobra 1890. Srednje šole je opravil v Pazinu, bogoslovje pa v Gorici. Že tedaj je druge navduševal za prenovalo narodne in krščanske zavesti. Pripravljal je zborovanja, imel predavanja ter se spuščal v razprave z vsemi, ki so bili za dialog. Ljubil je glagolico in se je učil. Tako je leta 1914, kljub negodovanju škofa, svojo novo mašo pel v staroslovanskem jeziku.

Prva njegova služba je bila mesto kaplana v Pičnu. Že takrat je delal za ustanovitev hrvaške tiskarne v Pazinu, v čemer je tudi uspel. Na ta način je s sodelavci izdal priljubljeni Dobrolov molitvenik »Oče, budi volja tvoja« in druge prosvetno poučne knjige. Predvsem pa je začel z izdajanjem tednika »Pučki prijatelji«.

Povojna italijanska okupacija je Istri prinesla črne dneve. Hrvško tiskarno v Pazinu so fašisti razdejali. S samim Milanovićem so grobo ravnali, do krvi so ga pretepali, požgali spise v župnijskem uradu, mu uničili imetje in ga tudi zaprli. Tedaj mu je rešil življenje tržaški škof s prestativijo v župnijo sv. Ivana za duhovnega pomočnika. S pomočjo nekaterih izobražencev, duhovnikov in laikov, ki so vztrajali kljubovali fašističnemu nasilju, je po vzoru slovenske Goriške Mohorjeve družbe ustanovil Društvo sv. Mohora za Istro. Tako je več let mogel izdajati molitvenike, katekizme, poučne in zabavne knjige v hrvaščini za Istro in otoke. V številnih težavah mu je nudil oporo tedanjí tržaški škof Alojzij Fogar, ki pa je tudi sam leta 1936 moral v pregnanstvo.

V letih, ki so sledila abesinski in španski državljanski vojni, je fašizem doživljal svoje opojno zmogoslavlje. Božo Milanović je moral v konfinacijo v Bergamo. Ob padcu fašizma se je vrnil v Trst, kjer je nadaljeval z verskim in narodnim delom ter se povezal s protifašističnimi borci. Po vojni se je lahko vrnil v svoj Pazin.

Odločilnega pomena za bodočnost Istre je bilo njegovo pričevanje pred zavezniško komisijo, v katerem je na čelu odposlancev istrskih duhovnikov v njemu sta bila še Jurca in Banko) izročil komisiji neizpodbitne dokaze, da je prebivalstvo v večini istrskih krajev skozi vsa stoletja slo-

vansko. Kasneje se je Milanović udeležil še mirovne konference v Parizu in doživel največje osebno zadoščenje: Istra je bila prisojena Jugoslaviji. Že leta 1946 je mogel skupaj z Jurco in Pavlišićem v Pazinu odpreti semenišče v isti stavbi, ki so jo prej fašisti nacionalizirali in v njej imeli konvikt za dijake, v katerem so potujčevali istrsko mladino.

Božo Milanović je vedno živel skromno. Vrednote, ki so ga navdihovale, so bile človeško dostojanstvo, napredek, hrvatstvo

ne glede na razmere, v katerih je sam živel. Bil je nadvse pravičen do vsakogar in se ni oziral na to, kateri narodnosti kdo pripada. Vrata njegovega doma so bila vsem odprta, prednost so imeli mladi, posebej dijaki. Do zadnjega je vsakogar sprejemal stoje in tako izpričeval spoštovanje do človeka. Obenem pa je bil tudi človek, ki je s preroškim glasom znal vsakemu mirno, dostojanstveno in odločno povedati resnico. Bil je človek, ki ni nikoli pohvalil zmote niti prezrl kreposti.

Tak je bil Božo Milanović do zadnjega dne, ko ga je Gospodar življenja sredi božičnega praznovanja poklical k sebi. Če kdo, je gotovo on zaslužil ime očeta Istre. To je spontano izpričala množica, ki je s tihim občutkom sledila triurnim obredom. Višek vsega dogajanja je bil nedvomno v pazinski cerkvi, ko je iz tisočih grl zadonela starodavna božična »U se vrijeme godišta / mir se svijetu navješta«.

Zadnje besede nad njegovim odprtím grobom pa so bile izrečene v melodiji njemu tako ljube pesmi »Krasna zemljo, Istro mila, dome roda hrvatskog«. Vsem bodočim rodovom je tako Božo Milanović zapustil lik pristnega duhovnika, pravega Hrvata, resničnega demokrata, neutrudnega narodnega delavca, ki je v polni meri izpolnil nalogo, ki mu jo je Bog zaupal.

-n-v

Trinkov koledar za leto 1981

Prav za praznike je izšel Trinkov koledar, letos že 29. leto. Do smrti je koledar urejeval prof. Rado Bednarik, po njegovem odhodu v večnost je urejanje koledarja prevzel g. Jožko Kragelj, priznan ljubitelj beneških Slovencev in literat.

Tudi letošnji koledar je posvečen pred vsem spominu Ivana Trinka ob 25-letnici njegove smrti. Zato je na prvem mestu govor videmskega nadškofa Battistija, ki ga je imel od proslavi v Čedadu 24. novembra 1979. Govor je pomenljiv dokument in priznanje pok. Trinku in beneškim duhovnikom. Sledijo pisma Alojzija Franka, goriškega osmošolca, študentu I. Trinku v Vidmu. Človeka kar presune, ko iz pisem vidi, kako sta se ta dva mlada dijaka vzajemno spodbujala k učenju slovenskega jezika in k zanimanju za slovensko kulturo.

Marijan Breclj je prispeval dve Trinkovi pismi pisatelji Marici Nadlišek-Bartolovi, Izidor Predan pa svoje Spomine na zadnjo pot Ivana Trinka in poročilo o 25-letnici društva »Ivan Trinko« v Čedadu. Vsebinsko dopolnjujejo še dva sestavka Emila Cenciga iz življenja beneških ljudi in Tinaca Trinka zgodba »Tonca Támorski an pre Luigi«, vse v domačem narečju. Pesmi sta prispevala Ljubka Šorli in Stefan Tonkli.

Koledar je namenjen predvsem beneškim Slovincem, je pa zaradi vsebine za-

nimiv tudi za vse, ki se zanimajo za beneške rojake.

Povejmo še, da je za božične praznike izšel na 8 strah »Dom«, mesečno glasilo beneških duhovnikov. Ima članke v italijanščini, v beneškem narečju in v knjižni slovenščini.

Prvi minister gospod Don Bosko

V Indiji, v zvezni državi Nagaland imajo prvega ministra, ki ga vsi kličejo gospod Don Bosko, ker je to njegovo pravo ime. Ko je bil še otrok, so v tej državi gospodovali Angleži, ki so dovolili samo protestantom vstop v državo, katoliškim misijonarjem je bilo vsako delovanje prepovedano. Angleški gospodarji pa so potrebovali sestre v bolnišnicah. Ker niso dobili civilnih medicinskih sester, so povabili katoliške; te so vabijo sprejele, a pod pogojem, da sme duhovno zanje skrbeti katoliški duhovnik. Oblasti so pogoj sprejele, toda z izrecnim dogovorom, da sme katoliški duhovnik delovati samo za sestre in da nima nobene duhovniške pravice med bolniki in ne med ljudmi zunaj bolnišnice.

Prvi kaplan teh sester je bil salezijanski misijonar don Ravalico, po rodu Tržačan. V mladosti je obiskoval salezijanski dom v Trstu in odšel v Indijo že kot klerik. Kot misijonar je pred 15 leti obiskal tudi Marijanišče na Opčinah in vse večje salezijanske postojanke v Sloveniji. Umrl je pred desetim leti v Indiji.

Ker je bil bolehen, je moral hoditi na sprehode po hribih in tega mu Angleži niso mogli prepovedati. Ljudje so vedeli, da je katoliški duhovnik in so mu povsod zapirali vrata, ker so se bali angleških protestantskih oblasti. Nekega dne pa je misijonarju postalo slabo, omedlel je in se zgrudil na zemljo. Ljudje so se ga usmili in odnesli v neko kočico ter mu postregli s čajem, da je prišel k sebi. Zgovorni misijonar se je začel na vse načine zahvaljevati in se končno poslovil. Čez teden dni se je vrnil in pozneje še večkrat, tako da so mnogi spoznali dobrega belega očeta, ki da je zelo drugačen kakor protestantski misijonarji.

Sedaj je bil led prebit. Zaupali so mu nekaj prvih dečkov, ki jih je misijonar odpeljal v šole. Čez leto dni je bilo teh šolarjev še več. Ljudje so se uvideli veliko korist, ker so se nekdanji dečki vračali domov kot rokodelci, nekateri že kot obrtniki, mnogi kot pravi študentje, ki so takoj dobili lepe službe v glavnem mestu Kohima te zvezne indijske države. Ti fantje so se vračali v svoje domače kraje kot katoličani in bili po odhodu Angležev prava desna roka naših misijonarjev.

Tako je danes posebno v glavnem mestu veliko katoličanov in fantek, ki ga je don Ravalico odpeljal v šole v Assam, je dobil pri krstu ime Don Bosko in ta je danes prvi misijonar v zvezni državi Nagaland. Vsi ga kličejo gospod Don Bosko in so zelo hvaležni prvemu duhovniku Ravalico, ki je imel v začetku toliko težav v teh krajih.

(Iz pisma misijonarja Ludvika Zabreta SDB).

Mesec za katoliški tisk

»KATOLIŠKI GLAS« VEŽE ROJAKE PO VSEM SVETU

Za praznike smo iz Brazilije dobili pismo slovenskega duhovnika Stanka Cikaneka. Tako le piše:

»Vaš cenjeni tednik v redu prejemam in ga z veseljem berem; nadaljujte vedno tako, ker je odlični! Dne 9. decembra sem prejel tukaj na fari obisk samega apostolskega nuncija v Braziliji Carmina Rocca. Obiskat me je prišel v spremstvu tukajšnjega mojega škofa Dom Antonia Pedra Miziara in generalnega vikarja. Priredili smo mu lep sprejem; vse oblasti so bile prisotne. Pohvalil je mojo farno in mi dal spodbudo za nadaljnje delo.«

Pred časom je iz Kalkute v Indiji pisal misijonar Jože Cukale. Pravi, da je k njemu prišel na obisk mlajši mož iz Slovenije. Pri njem je dobil »Katoliški glas«, ki ga do tedaj ni poznal. Z zanimanjem je prebral vse številke, kolikor jih je misijonar še hranil.

V Tokiu bere »Katoliški glas« p. Vladimir Kos. V Clevelandu v ZDA radi ponatiskujejo kak naš članek v »Ameriški domovini«, v Buenos Airesu se tega poslužuje »Svobodna Slovenija«. V Avstraliji dobivajo Katoliški glas »Mislie, mesečnik za slovenske ljudi. Če greš v Pariz, dobiš naš list v Slovenskem domu. Isto se ponavlja po vseh drugih državah zahodnega sveta: kamor greš, povsod lahko dobiš Katol. glas.

Naš list je majhen, toda razširjen po celim svobodnem svetu. Kar zapišemo, berejo od Japonske do Avstralije, prek obeh Amerik do vseh držav zahodne Evrope. Ali ni to nekaj posebnega? Tako skromen list, a njegov glas se sliši po celim svetu.

Iz Washingtona piše pisatelj Mirko Javornik:

»Voščim vam lep božič in lepše novo leto, kakor pa je bilo 1980. Zahvaljujem se vam za naklonjenost, ki jo je Katoliški glas izkazal moji knjigi. Bila je razprodana že julija. Zdaj mi v Vidmu tiskajo drugo izdajo. Presenetilo me je v listu zelo dobro in objektivno poročilo o naših predsedniških volitvah (v ZDA) ter njihovem pomenu za Ameriko in za svet...«

Tako pišejo in pričajo o nas po svetu. Kaj pa naši bralci na Tržaškem in Goriškem, ki jim je list v prvi vrsti namenjen?

OD TEDNA DO TEDNA

Jugoslovanska vlada je pokojnemu metropolitu Jožetu Pogačniku podelila visoko odlikovanje Red republike z zlatim vencom za posebne zasluge pri razvoju uobrih odnosov med državo in Cerkvijo, s čimer je pomembno pripomogel k splošnemu napredku države. Tako pravi utemeljitelj. Odlikovanje je sprejel nadškofov nečak, ki živi na domačiji. Za odlikovanje se je zahvalil metropolit dr. Alojzij Suštar.

V Tihem oceanu je na poti iz Los Angelesa v Kalifornijo proti Kitajski izginila jugoslovanska ladja »Dunav«, last reške Jugolinije. Na njej je bilo 32 mož posadke. Ladja je zašla na božični dan v veliko neurje, pri čemer je voda prodrla v eno od skladišč. To je bilo zadnje poročilo, ki ga je še mogel oddati ladijski kapitan. Potem je prenehal vsak stik z ostalim svetom.

V Jochbergu pri Kitzbühlu na Severnem Tirolskem sta se sestala na zasebnem razgovoru avstrijski zunanji minister Pahr in predsednik južnotirolske stranke Magnago. Pahr pritiska na to, da bi se čimprej rešila sporna vprašanja na Južnem Tirolskem in se s tem dokončno normalizirali odnosi med Italijo in Avstrijo, to pa ovira ravnanje predstavnikov južnotirolske stranke, ki naj bi postavljali vedno nove zahteve in s tem otežkočajo pogovore. Ti predstavniki dolžijo italijansko vlado številnih kršitev »paketa« sklepov v prilog nemške manjšine.

Kardinal Višinski je sprejel delegacijo svobodnih poljskih sindikatov »Solidarnost« in ji izrekel podporo brez zadržkov. Obenem pa je prisotne opozoril, naj ne zlorablajo stavke za vsako zahtevo, saj so še drugi načini, da se kaj doseže. Izjavil se je tudi pripravljenega, da bo posredoval v primeru, ko bo prišlo do trunja in nesporazuma med sindikatom in državo na upravo.

S 1. januarjem je postala Grčija polnopravni član Evropske gospodarske skupnosti, v katero je sedaj vključenih deset držav. Zaradi tega pristopa bosta gospodarsko oškodovani predvsem Francija in Italija. Francija se boji grškega krompirja, Italija pa konkurence v vinu, olju in južnem sadju. V Grčiji pa nasprotujejo včlanjenju v EGS zlasti Papandreouovi socialisti in komunisti.

Bivši severnoameriški zunanji minister Henry Kissinger je pretekle dni obiskal Somalijo, Egipt in Izrael in se razgovarjal s tamkajšnjimi voditelji. O rezultatih razgovorov bo nato seznanil novega severnoameriškega predsednika Reagana. V Kairu je Kissinger dejal, da so Reagan in njegovi sodelavci mnenja, da je treba sovjetsko osvojevalno politiko, ki se posredno ali neposredno uveljavlja v Afriki in na Bližnjem vzhodu, nemudoma zaustaviti.

Močna eksplozija in požar sta popolnoma uničila znani »Norfolk Hotel« v ke-nijski prestolnici Nairobiju. Življenje je izgubilo 16 oseb, povečini ameriških in evropskih turistov, ki prihajajo v Kenijo na znane »safari« izlete. Ker so lastniki hotela Judje, obstaja možnost terorističnega napada s strani kake palestinske organizacije.

Po dvajsetih letih vladanja je za novo leto odstopil predsednik zahodnoafriške države Senegal Leopold Senghor. Star je 74 let. Senghorju je uspelo, da je dal dr-

žavi kar trden politični sistem. V političnem življenju namreč sodelujejo štiri stranke in tudi med posameznimi etničnimi skupnostmi ni nasprotstev. Senghor je vedno poudarjal, da je treba ohraniti vezi s Francijo in sodelovati z evropsko civilizacijo. Izborni govori francoščino in je tudi priznan pesnik.

Družina - Cerkev v malem

(nadaljevanje s 1. strani)

Obračam se na vse odgovorne, na vse družbene sile: storite vse, kar je mogoče, da se to izboljša. Predvsem pa se sklicujem na vašo vest in na vašo osebno odgovornost, dragi bratje in sestre. V svoji vesti se morate pred Bogom odločiti o številu svojih otrok. Kot zakonci ste poklicani k odgovornemu očetovstvu. Vendar pa to pomeni tako načrtovanje družine, ki upošteva etične norme in kriterije, kakor je poudarila nedavna škofovska sinoda.

Z veliko zavzetostjo vam želim danes gledati tega priklicati v spomin samo tole: umor še nerojenega življenja ni zakonito sredstvo za načrtovanje družine. Ponavljam, kar sem 31. maja letos dejal delavcem pariškega predmestja Saint-Denis: »Prva človekova pravica je pravica do življenja. To pravico in to vrednoto moramo braniti, sicer se zamaje vsa logika vere v človeka, ves program resnično človeškega napredka in vse se zruši.« Dejansko gre za to: služiti življenju.

NAJGOLBLJA SKRIVNOST ZAKONA IN DRUŽINE

Na nujno potrebni podlagi in na temelju tega, kar smo povedali, se hočemo zazreti v najglobljo skrivnost zakona in družine. S stališča naše vere je zakon zakrament Jezusa Kristusa. Zakonsko ljubezen in zvestoba prežarja in posreduje božja ljubezen in zvestoba v Jezusu Kristusu. Moč njegovega križa in njegovega vstajenja nosi in posvečuje krščanske zakonce. Krščanska družina, kakor je poudarila škofovska sinoda v svoji poslanici krščanskim družinam, je na poseben način poklicana k sodelovanju pri božjem odrešitvenem načrtu, kolikor svojim članom pomaga, »da postanejo dejavni nosilci zgodovine odrešenja in obenem živa znamenja božjega načrta s svetom« (8. točka).

Zakon in družina, kot zakramentalno ustanovljena »Cerkev v malem« ali domača Cerkev, morata biti šola vere in kraj skupne molitve. Prav molitvi v družini pripisujem velikanski pomen. Ta daje moč za premostitev tolikih problemov in težav. V zakonu in družini morajo rasti in zoreti temeljne človeške in krščanske držbe, brez katerih Cerkev in družba ne moreta obstajati. Tu je prvi kraj za apostolati laikov in izvrševanje splošnega duhovništva vseh krščenih. Takšni s krščanskim duhom prežeti zakoni in družine so tudi prava semenišča, so prave zibelke duhovnih poklicev za službo Bogu v duhovništvu ali v redovništvu.

Dragi zakonci in starši, drage družine! Kaj bi vam mogel pri tem današnjem evharističnem srečanju bolj iz srca želeli kot tole: da bi bili vi vsi in vsaka posamezna družina taka »domača Cerkev«, Cerkev v malem! Da bi občutili navzočnost božjega kraljestva, ko boste vi sami živa »mreža«, ki povezuje, prinaša in nudi zavetje — za vas same in za mnoge okoli vas. To je moja želja za blagoslov, ki vam jo izražam kot vaš gost in romar in kot služabnik vašega odrešenja.

PREMIERA V ŠTANDREŽU

A. Christie: Deset zamorčkov

Agatha Christie je znana angleška pisateljica kriminalk, to je zgozd, v katerih se dogajajo skrivnostni zločini, ni pa mogoče ugotoviti, kdo je zločinec. Takšne zgodbe so silno napete, ker bralec oz. gledalec ves čas ugiba, kdo je kriv.

Agatha Christie je izredna umetnica v tej zvrsti povesti in komedij. Ena teh je tudi »Deset zamorčkov«. Opira se na znano pesmico o desetih zamorčkih, ki žalostno umirajo drug za drugim, le zadnji ostane, da se zgodba lahko znova začne.

Z motivom te pesmi se začne tudi komedija. Prikazuje, kako se na nekem samotnem otoku znajde deset ljudi v hotelu. Vsak ima na vesti kaj hudega, kak zločin, ki se zaradi njega izgovarja, da ni kriv. Tedaj se začne »sodba«, nemezi, usoda. Drug za drugim padejo kot žrtve skrivnostnega zločinca. Kdo je ta zločinec?

Kot pri vsaki pravi kriminalki se to razkrije šele na koncu. Tega ne bomo povedali, ker je lepše, da si komedijo vsakdo sam prej ogleda; tako bo bolj užival.

Štandrevski igralci so vsi brez izjeme dobro podali svoje vloge, nekateri so bili tudi odlični. Morda se je tu pa tam kaj malega zataknilo, bila je pač premiera. Režiser Emil Aberšek iz Nove Gorice ni imel lahke vloge, kako razgibati in izoblikovati posamezne like, saj nastopa deset igralcev (sedem moških in tri ženske). Režija mu je uspela, tako da je vsak igralec osebnost zase. Zlasti markantni so se mi zdeli Majda Paulin, tajnica neznane gostiteljice, Sil-

vana Znidarčič, trdno verna protestantiinja, Jordan Mučič, tajni policijski agent pa Božidar Tabaj, upokojeni kapetan. Nastopajo še Rudi Suligoj, natakari, Vanda Srebotnjak, njegova žena, Damjan Paulin, general, Oskar Pavletič, eden izmed gostov, Marjan Breščak, zdravnik, Marko Brajnik, sodnik. Sceno je pripravil Lucijan Pavio in sicer zelo funkcionalno, šepetalka je bila Marinka Leban.

Občinstvo je dvorano napolnilo in ves čas napeto sledilo dogajanju na odru. Se otroci so bili tihi. To pomeni, da je igra vse pritegnila.

Dramskemu odseku PD Štandrež čestitamo za to nedeljsko premiero in priporočamo vsem društvom, kjer imajo dvorano, da jih povabijo v goste. V Gorici bodo nastopili v Katoliškem domu v nedeljo 1. februarja. (r+r)

Smrt rimskega kardinala

V starosti 74 let je umrl v Rimu kardinal Egidio Vagnozzi, edini od kardinalskega zbora, ki je po rodu Rimljan. Za kardinala ga je leta 1967 imenoval papež Pavel VI. Velik del svojega življenja je kardinal Vagnozzi preživel v diplomatski službi, tako v Parizu, Washingtonu, v Indiji in na Filipinih. Trenutno je bil predsednik prefektura za gospodarske zadeve Apostolskega sedeža in od junija lani tudi kamerlen-g kardinalskega zbora. Ta šteje po Vagnozzijevi smrti 126 članov.

Pevski nastopi v božičnem času

O nekaterih pevskih nastopih v božičnem času (Plešivo, Gorica) smo že pisali. So pa božični prazniki zares praznik petja v čast novorojenemu Detetu. Melodije se prelivajo v vseh odtenkih in grejejo srca v tej dobi notranje zbranosti in zares družinskih srečanj, ko ljudje naravnost iščejo znanje in prijatelje in jim z vsakovrstnimi voščili izrazijo to, česar je polna njihova duša. In ne samo z besedo. Tudi s pesmijo. Tako se opaža, da se v zadnjih letih množijo koncerti božičnih pesmi v najrazličnejših krajih. To pot naj za kromiko zabeležimo tri božičnice: v Sv. Križu pri Trstu, v Stivanu in na Mirenskem Gradu.

Sv. Križ pri Trstu. V tej župnijski cerkvi so božični nastopi postali prava tradicija in se ponavljajo že nekaj let sem. Tako je bilo tudi letos na Stefanovo. Domači cerkveni zbor je glavni organizator in v goste povabi navadno še po en zbor. Letos se je vabilu odzval cerkveni mešani zbor iz Mačkoli pod vodstvom pevovodje Cveta Marca. Številni pevci so ubrano odpeli svoj del programa. Prijetno je pela tudi solistinja in popestrila spored.

S čistimi glasovi so zapeli tudi domači kriški otroci, ki jih poznamo zlasti iz posnetkov na ploščah, ki jih pridno pošiljajo v svet. Pred kratkim so posneli že tretjo ploščo. Vodi jih s. Celina Kontelj in skupini se pozna, da je v dobrih rokah.

Tudi domači pevci mešanega cerkvenega zbora pod vodstvom Albina Verginčiča so se dobro predstavili. Vmes pa so šolski otroci recitali primerne sestavke.

Pevski spored sta zaključila oba odrasla zbora, ki sta skupno zapela dve pesmi. Duhovno misel je podal g. Franc Vončina. Siedle so pete litanije Matere božje in blagoslov.

Stivan. Prijetno je bilo tudi v Stivanu v soboto 3. januarja zvečer. Organizatorja koncerta sta bila Dekliški zbor Devin in moški zbor Fantje izpod Grmade. Pri orglah je dovršeno spremljal mladi Bogdan Kralj iz Sv. Križa.

Najprej so dekleta, ki jih vodi Herman Antonič, zapela pet pesmi. Spored je bil za skoro vse poslušalce popolnoma nov in v tem velja pohvaliti to pevsko skupino, da v svojih nastopih nudi vedno nove skladbe.

Tudi moški zbor Fantje izpod Grmade so pod vodstvom Iva Kralja z njim lastno blagoslavnostjo predstavili svoj del programa. Za zaključek sta oba zbora skupno zapela še dve pesmi. Bolj poredko ta dva zbora pojeta v mešani zasedbi. Mislim, da so do zdaj samo enkrat tako peli ob slični slovesnosti v Devinu. Vtis? Da pač iz dobrega blaga pride navadno tudi odlični izdelek. In tudi to pot je bilo tako.

Med koncertom je domači župnik msgr. Ivan Kretič povedal nekaj podatkov o tej cerkvi (koncert je namreč bil pri zgorjem Sv. Ivanu), zlasti o slikah (izpraskanica) Avgusta Černigoja in vse povezal v tople božično razmišljanje.

Mirenski Grad. Ker smo tako blizu, je prav da povemo, da je bila božičnica tudi v tem svetišču Zalostne Matere božje. To je prava revija zborov iz bližnjih krajev. Nastopila sta tudi mešani zbor iz Rupe-Peči (Zdravko Klanjšček) in mladinski iz Stmavra (Gabrijel Devetak).

Poleg obeh že navedenih zborov so peči še otroci s Kapele z instrumentalno spremljavo, ter zbori iz Mirna, Sempetra, Vrtojbe, Vogrškega, Branika, Bukovice ter mešani s Kapele. Skupine so se predstavile deloma v prezbitariju, deloma pa na koru. Med izvajanimi deli je bilo tudi nekaj manj poznanih skladb, v glavnem pa so pevovodje segli pa »železnem« reper-toarju naših božičnih pesmi. Ljudi se je tudi nabralo za polno cerkev, ki so skupno prepevali zlasti med mašo, ko je bilo ljudsko petje.

»Števerjanski vestnik« št. 8

Za božič je izšla 8. številka tega glasila SKPD »F.B. Sedej« iz Števerjana, ki je tako zaključilo 12. letnik. Uvodnik nosi naslov »V pričakovanju božiča«. Tudi duhovna misel domačega dušnega pastirja je oglašena na božično skrivnost in krščansko praznovanje božiča. Trije učenci iz osnovne šole pa so prispevali svoje spise o sejmju sv. Andreja in božičnih praznikih.

V kroniki o dogodkih v števerjanski občini zremo, kako je potekel nadškofov dušnopastirski obisk, o Cecilijanki 1980, o odprtju pokopališča v Števerjanu in na Jazbinah, o strašni nesreči, ki je prizadela družino Štekar istotam, o večeru, ki so ga občinska uprava in domača društva organizirali v pomoč potresencem južne Italije, o nastopu domače igralske družine »F. B. Sedej« v Štandrežu, o miklavževanju

in natečaju »Briškega fotokluba«. Obširno je poročilo o dejavnosti ansambla Lojzeta Hledeta v letu 1980. V tej številki se zaključuje tudi potopis na Kanarske otoke.

Naj omenimo še »veliko« novico! Števerjan ima od 31. decembra novo gostilno. Jožica Vogrič, žena neutrudnega Romana, je v stavbi na Valerjšču, kjer je bila prej šola, odprla gostilno. Prostori so v leseni prevleki, kar daje občutek planinskega doma. Vina so seveda briška, kuhinja pa domača. Torej velja to novico čimprej preveriti!

Bralci pišejo

Odsotna voščila na tržaškem radiu

V prejšnji številki vašega tednika sem z zanimanjem prebral pismo o neobjektivnosti radijske postaje Trst A, ki v nekaterih oddajah daje prostor samo ljudem iz kroga SKGZ in KP. Dovolite, da še sam pritrdim pisanju, ki ste ga objavili. Oglašil bi se marsikdaj, ko opazim kako grobo pristranost, a zdi se mi, da vse skupaj nič ne pomaga.

Tokrat želim vaše pisanje podkrepiti še z enim primerom, ki se mi je zdel skoraj netakten. Znano je, da ob začetku leta voščilo po radiu osebnosti iz političnega in kulturnega življenja. Marsikdaj so ta voščila formalnost, vendar vse odvisi od tistih, ki voščilo. Če kdo ima kaj povedati, je lahko voščilo zanimivo. Letos o podobnih voščilih na radiu Trst A ni bilo ne duha ne sluha. Ne Pertini ne Comelli ne Colli ne Stoka ne Harej ne Perletičeva ne Cecovini... Nihče ni prišel do besede. Oziroma nihče s te strani meje. V zameno pa nam je voščil sekretar Komunistične partije v Sloveniji Franc Setinc. Ne vem, komu je radio Trst A namenjen, gotovo pa je, da ima Franc Setinc nič koliko možnosti po radijskih in televizijskih postajah v Jugoslaviji, ki jih mi v Italiji prav dobro sprejemamo. Čemu torej njegovo voščilo po radiu Trst A? Raje bi slišali naše predstavnike oblasti, kaj nam obljublajo za novo leto. (Podpis)

Beseda, ki jo je najtežje postaviti na pravo mesto, je beseda »jaz« (Alfred de Vigne).

Nabrežina

Božičnice po solah in vrtcih so tudi letos povedle mladino in odrasle v pravo razpoloženje praznika Kristusovega rojstva in tako duhovno obogatile nastopajoče občinstvo. Seveda gre pohvala tistim, ki so pripravili take nastope, zlasti še srednji šoli. Tudi razsvetljena drevesca na vrtovih ali za okni so vzbujala mimoidoim božično veselje ali celo misel o prazniku Luči-Kristusu. Seveda se mora ta Kristus roditi predvsem v duši (pri obhajilu) in v življenju (z dobrimi deli, zgledom, pomočjo potrebnim...). Kljub skušnjavi smučanja je bila udeležba pri cerkvenih obredih kar zadovoljiva, pa tudi petje in okrasitev cerkve razveseljava. Pred polnočnico so dekleta društva I. Gruđen zapela dve primerni pesmi. A temu božičnemu razpoloženju se je pridružila žalost treh pogrebov.

Karlo Grobiša in Viktorija Stanič sta bila pokopana v torek 30. decembra. V 58. letu starosti je po kratki, neozdravljivi bolezni umrl v tržaški bolnišnici Karlo Grobiša in bil ob veliki udeležbi prijateljev in znancev položen v božjo njivo. Obe ma naj Bog da večni mir in pokoj, sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

Stanko Devetak nas je nenadoma zapustil na novega leta dan, zadet od srčne kapi, tudi on v 58. letu starosti. Skrbno in prijazno je izvrševal poklicno delo brivca, a še bolj je bil znan po izredni požrtvovalnosti v društvu I. Gruđen, kjer je bil zadnji čas kulturni referent. Udeleževal se je po možnosti tudi pri cerkvenem zboru, zlasti za praznike in pri procesiji. Ker je bil splošno priljubljen, je bil eno uro pred mašo pripeljan v cerkev, seveda s cerkvenim dovoljenjem. V tem času so se lahko vsi poslovili od prijatelja s kropljenjem, pa tudi ob prepevanju zbora Igo Gruđen in z molitvijo rožnega venca ter s čitanjem iz sv. pisma. Somaševala sta gg. J. Markuža in V. Godnič, medtem ko je domači župnik v govoru poudaril potrebo po pogumu in zaupanju v ideale, zlasti pa v božjo pomoč. Pri odprtem grobu je bil poslovljen od njega predsednik društva Nevenko Gruđen in poudaril pokojnikove sposobnosti in lepe lastnosti. V imenu Slovenske skupnosti pa se mu je zahvalil za vse delo Antek Terčon. Ženi, sestri, sinovoma in sorodnikom naše sožalje, Stan kotu pa želimo božje plačilo in večni pokoj.

Jaslice — iz papirja izdelane v srednji šoli v Nabrežini (božič 1979)

V nedeljo 11. januarja bo ob 16. uri v župnijski cerkvi v NABREŽINI

IV. BOŽIČNI KONCERT

Nastopil bo moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice. Sodeloval bo tudi domači zbor. Na koncu nagrajevanje za najlepše jaslice.

tržaške novice

Ob smrti dr. Boža Milanovića

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je z razumljivo prizadetostjo sprejelo vest o smrti staroste narodno zavednih hrvaških istrskih duhovnikov in javnih političnih delavcev, ki so skupno s primorskimi Slovenci delili preganjanje pod fašizmom.

To tesno vestransko povezanost med istrskimi Hrvati in primorskimi Slovenci je ustvarila skupna usoda najprej pod Avstrijo in nato po prvi svetovni vojni pod Italijo. Skupno z drugimi vodilnimi osebnostmi je bil Božo Milanović že leta 1920 izgnan iz Istre in se zatekel v Trst, kjer je nadaljeval z izdajanjem glasila »Pučki prijatelj«. Tržaško bivanje je še bolj utrdilo solidarnost med slovensko in hrvaško skupnostjo pod fašistično Italijo v okviru skupnega političnega društva Edinost.

Zato je povsem naravno, da Božo Milanović zaradi svojega ugleda in spoštovanja ni mogel manjkati na mirovnih pogajanjih po drugi svetovni vojni v Parizu v sklopu jugoslovanske delegacije, v okviru katere se je uspešno boril za priključitev vse Istre k Jugoslaviji.

Zato se deželno tajništvo Slovenske skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini z velikim spoštovanjem klanja spominu duhovnika dr. Boža Milanovića, zgledega in vztrajnega borca za pravice zatiranih manjšin, nesporni zgodovinski osebnosti istrskih Hrvatov v tem stoletju.

Slovensko dobrodelno društvo se zahvaljuje

Zahvaljujoč prispevkom svojih podpornikov je Slovensko dobrodelno društvo v Trstu tudi lani lahko obdarilo potrebne učence slovenskih osnovnih šol na Tržaškem. Po sv. Miklavžu do neposredno pred božičnimi prazniki je razdelilo 37 paketov oblačil, obutve, osebnega perila in šolskih potrebščin, vse v obsegu in tako kot so si posamezniki želeli in kot so njihovi vzgojitelji priporočili.

Nabrana vsota prispevkov je nadalje društvu omogočila, da je poleg rednih mesečnih podpor nakazalo tudi nekaj izrednih podpor in da je sklenilo prispevati v Pokrajinski sklad za pomoč potresencem v južni Italiji 500.000 lir kot dokaz solidarnosti tržaških Slovencev s sožigljavljani, ki jih je prizadela tako huda nesreča.

Slovensko dobrodelno društvo se zahvaljuje vsem dobrotnikom za njihove prispevke in slovenskim šolnikom za sodelovanje pri ugotavljanju želja potrebnih učencev. Z upanjem, da mu bodo še nadalje pomagali želi vsem prav zadovoljno in uspešno novo leto!

Bazovica

Voščilo mariborskega škofa. Novemu mariborskemu škofu smo iz Bazovice poslali ob 180-letnici rojstva škofa A.M. Slomška čestitke, voščila in vabilo, naj nas ob prvi možni priložnosti obišče in vnese v naša srca novega navdušenja za velikega dobrotnika slovenskega naroda. Kmalu smo prejeli zahvalno pismo z voščilom za božične praznike: »Vsem podpisanim (nad 250), vsakemu posebej želim: Obilo božjega blagoslova, lepo osebo in občestveno doživljanje božjih skrivnosti za božične pra-

znike. V pismu nam zagotavlja, da zadeva Slomškove beatifikacije mora napredovati: »Nadaljevali bomo in privedli do cilja delo, ki so ga naši predniki začeli.«

Zelo smo bili veseli tega pisma, ker tudi mi trdno upamo, da se bo v Rimu in pri nas zanimanje za razglasitev Slomška med svetnike res povečalo in bo Slomšek postavljen za vzornika in priprošnjaka pri Bogu v vsej katoliški Cerkvi.

Prepričani smo tudi, da bomo v tem letu imeli novega mariborskega škofa v našem Slomškovem domu kot odličnega gosta in učitelja.

Božični prazniki. Lepo smo obhajali Gospodovo rojstvo. Cerkevni zbor in otroški zbor Slomšek sta se dobro pripravljala na praznike in tako tudi povzdignila slovesnost in dala vernikom mnogo pristnega veselja. Jaslice nam je kot vsako leto napravil arhitekt domačin Boris Grgič, kateremu smo hvaležni, ker tako rad sodeluje.

Naši verniki so se v teh dneh lepo izkazali s prispevki za obnovo orgel. V kratkem času smo dosegli vsoto 3.650.000. Imamo sicer še dolgo pot do 8.600.000, toda iz izkušnje vemo, da bomo tudi do tega cilja kmalu dospeli.

Tudi tepeznico smo lepo obhajali. Otrokom smo nudili v Slomškovem domu lep barvni film in pa sladkarije.

Ob koncu leta pa smo žal morali beležiti žalostne številke: 26 faranov je odšlo v večnost, na svet pa jih je prišlo komaj 14. To upadanje rojstev je usodno. Mladi zakonci bi se morali resno zamisliti in pozitivno ukrepati. Narod bo živel, če bo več rojstev!

Ansambel Galebi in tercet Mavrica pri Sv. Ivanu

Po uspešni turneji v Kanadi in ZDA so udeleženci po vrnitvi predstavili diapozitive s tega potovanja najprej v društvu Slov. izobražencev in nato 14. decembra v svetoivanskem Marijinem domu, kjer so izvedli tudi koncert tistih skladb, ki so rojakom v Ameriki bile najbolj všeč. Navdušenje se je ponovilo tudi v Trstu po vsaki točki. Zelo zanimivi so bili diapozitivi, katerim je dal g. Pohajač ustrezno razlago. Navzoči so nagradili vodjo in izvajalce s ploskanjem. - E. F.

† Marija Semič vd. Kostnapfel

Na pokopališču v Zgoniku je dobila svoj zadnji dom Marija Semič vd. Kostnapfel, ki je učakala lepo starost 92 let. Je bila to mama učitelja Toneta Kostnapflla ter je vsa povojna leta živela v hiši ge. Albine Milič v Koludrovici, kjer so jo smatrali kot za svojo in tudi sama se je z vsem srcem navezala nanje. Ves čas je bila zdrava, a ko si je pri nesrečnem padcu zlomila nogo v kolku, ni več okrevala in se je na začetku novega leta preselila k Bogu.

Številna udeležba pogrebcev je pričala o priljubljenosti »none Mimes«, pevci cerkvenega zbora iz Sv. Križa pa so jo počastili z ubranim petjem v cerkvi in na pokopališču. Pogrebno mašo je daroval svetokriški župnik Jože Kunčič, pogrebne obrede pa je vodil domači župnik Vojko Makuc. Sorodnikom naše iskreno sožalje, rajno naj pa Bog sprejme v svoje naročje.

Mesečni koledar na Tržaškem

- 17. januar - sv. Anton Pušcavnik v Borštu; sv. maša ob 10. uri; popoldne blagoslov. Na Prebenedu maša ob 19. uri.
- 18. - 25. januar - Molitvena osmina za zedinjenje kristjanov.
- 19. januar - V Društvu slov. izobražencev v ul. Donizetti 3 v Trstu predavanje dr. Kazimira Humarja ob mesecu katoliškega tiska.
- 25. januar - Maša v vzhodnem obredu v cerkvi pri salezijancih, Istrska ulica.
- 31. januar - Sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev.

DAROVI

Darovi za orgle v Bazovici: Pierina Zagar 10.000, Karlo Križmančič-Tožev 19.000, Marija Živic 10.000, Božan in Stana Jejič ob smrti stare matere Marije Kalc 30.000, Majda z družino v spomin brata Stojana Lipanje 10.000, Marija Stefanova namesto cvetja pok. Matiji Žepenščevemu 10.000, Grgič Milan iz Gropade 10.000, N. N. 50.000, Ivanka Kalc iz Padrič 30.000, Zofka Križmančič v spomin pok. moža Silvestra 10.000, Franc Križmančič-Tožev 8.000, Ražem Kraljevi 10.000, Ančka Racman 10.000, Zeljka Grgič 10.000, sorodniki ob pogrebu Radota Zagar 30.000, N. N. 30.000, N. N. 10.000, Dora Živic v spomin očeta Ivana 20.000, Rismondo iz Padrič 50.000, Križmančič Lekčevi iz Gropade 20.000, Franc Kalc-Kobjetov 20.000, Grgič Antonija iz Padrič 5.000, Karla Mahnič v spomin tete Marije Stopar 10.000, Marija Pečar 10.000, Geletti 10.000, N. N. 20.000, Zorka Bessarione 10.000, Zagar Marija Stancarjeva 18.000, Križmančič Marija Petračeva 50.000, Vincenc Križmančič-Sajnsnikov 50.000, Vincenc Križmančič 10.000, Tona Grgič Zelce-tova 10.000, N. N. 10.000, Marija Ražem Patumfljeva 10.000, Milka Križmančič 10.000, N. N. 20.000, Franc Pečar iz Gropade 25.000 (za grojpaško cerkev 25.000), Grgič Antonija iz Padrič 10.000, Circolo ippoturistico Rodineo 50.000, Jože Lalkov 10.000, Marc Marija Lalkova 10.000, Marija Ražem 10.000, Marija Čufar 8.000, Marija Križmančič Županova 22.000, Benedetti iz Padrič 25.000, Leonida Gruđen 4.500, Elvira Renčelj v spomin moža Riharda 30.000, Angela Križmančič 10.000, Marija Natural iz Gropade 7.000, N. N. 50.000, Antonija Križmančič 10.000, Neda Petaros 10.000, Marija Rudetova iz Padrič 20.000, Dora Kalc 10.000, Darinka Leban 20.000, Ražem Truskotovi 10.000, Santina Marc 20.000, Fidel Angela iz Peska 10.000, Pavlovič iz Padrič 5.000, Branka Fidel iz Peska 10.000, Vodopivec Marija 17.000, Danica in Polde Tomažin v spomin tete Marije Križmančič 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marjan Bajc v spomin svojega prvega kateheta Jožeta Gregorja 10.000 lir.

IZSEL JE

»PASTIRČEK«

ŠT. 4

Za Slomškov dom v Bazovici: Ivanka Knez, Barkovlje 30.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3 v Trstu: Marija Vončina ob 70-letnici vstopa v Marijino družbo 50.000; N. N. 50.000; S. S. 50.000; M. B. 50.000; Pepca Verh 200.000; Anica Abram ob smrti sestre 20.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Marta Komar 10.000; Marija Hrvatič 10.000; Ernesta Dobrila, Pulje 10.000; družina Keber 20.000; Cvetka Strajn, Domjo 25.000; Dorina Komar 10.000; Marčela Vatovec 10.000; Evelina Pahor, Trst 50.000 lir.

Za dom p. Leopolda v Domju: N. N. v zahvalo 100.000; N. N., Trst 100.000; Vera Turk, Trst 50.000; Lucija Zobec, Trst 20.000; Viktorija Sosič, Opčine 20.000; Palmira Dekonaro, Trst 10.000; Zmaga Martelaro 10.000; Amelija in Leopold Pangos 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Domjo 5.000; N. N., Trst 5.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: Helena Vouk 100.000; N. N., Trst 50.000 lir.

Za zbor Slovenski šopek: S. S. 10.000; S. Neva 2.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor iz Mačkoli: S. S. 10.000 lir.

Za kočo sv. Jožefa v Zabnicah: M. L. 10.000 lir.

Za m. Terezijo v Kalkuti: Ana Vicchi 50.000 lir.

Za misljon p. Kosa: Justa Guštin-Planinšek, Opčine 10.000; N. N., Opčine 20.000; Marija Kerševan 10.000; N. N., Opčine 20.000; Danila Žerjal-Levstik 5.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000 lir.

Za žrtve potresa: Ana Vicchi 16.000; B. S. 30.000; župnija Ricmanje 240.000 lir.

Vsem plemenitim dobrotnikom Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Sovodnje

Občinska seja. V torek 30. decembra je bila v Sovodnjah zadnja seja v preteklem letu. Po odobritvi prispevka 400.000 lir za potresence na jugu je stekla razprava o razširitvi ceste Rubije-Vrh. O tem se sicer govori in dela obljube vaščanom že od leta 1968. Dela naj bi stala okoli 150 milijonov lir. Stroške namerava občina kriti z najetjem posojila in morebitnim posojilom dežele. Z večino glasov je bil odobren predlog odbora, naj se geometru Grusovinu poveri izdelava izvršilnega načrta, ko je že pripravljen leta 1977 okvirnega. Po tem načrtu je bila zemlja, ki je potrebna za razširitev ceste, že odkupljena. Odsek, ki pride v poštev za razširitev, sega od Rubij pri Bokišču do Ušij in je dolg 900 metrov, cesta pa naj bi bila široka 5 m. Vse tri ostre ovinke se bo uravnalo, na nevarnih mestih pa bo postavljena železna ograja. Odbor meni, da se bo z deli lahko pričelo še letos. Nad dva milijona lir so stala občinsko upravo dela pri čiščenju občinskih cest na Vrh. Opravilo jih je podjelo iz Ronk.

Naslednja točka je bila povezana s šolskim avtobusom, ki ga upravlja občina. Sprejet je bil predlog, naj se da služba šoferja tega avtobusa kakšni drugi osebi, ker je dosedanjí šofer, ki je obenem občinski delavec, z delom preobremenjen. Pri tem je bilo izrečenih več kritičnih pripomb, tudi s strani večinskih svetovalec, tako npr. da bi bilo pravilno počakati na izid natečaja, ki ga je uprava razpisala in najeti avtobus manjše vrste, ki bi služil tudi za prevoz otrok v vrtec, zlasti onih z Vrh.

Začasno službo občinskega knjižničarja so poverili Mavriciju Petejanu, ker je sedanjí zaradi bolezni odsoten. Občinski svet je tudi zvišal čistilkam osnovnih šol delovni urnik in sicer v Sovodnjah od 3 na 5, v Rupí od dve in pol na štiri in na Vrh od ene in pol na tri ure. Zvišana je bila tudi plača čistilk občinskih prostorov. Nadalje je svet razdelil dodatni prispevek v višini 1.172.000 lir, ki ga je dala deželna uprava za najbolj revne občane. Prispevek je bil porazdeljen po istem kriteriju kakor lani v novembru.

PROSVETNO DRUŠTVO STANDREZ

Dramski odsek

ponovi v **nedeljo 11. januarja ob 17. uri** v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« v Standrežu kriminalko Agathe Christie

»DESET ZAMORČKOV«

Režija Emil Aberšek
Vabljeni!

Pri točki, ki je zadevala nakup kolektivnih učnih sredstev je Jožko Prinčič, ki je odgovoren za šolstvo in kulturo, med drugim povedal, da je odpadel deželni prispevek, ki ga je doslej občinska uprava posredovala višjim in srednješolskim dijakom. Po novem zakonu nudi namreč te prispevke tista občina, kjer stoji šolsko poslojpe.

V točki »razno« je podžupan Klemše poročal, da bo drugi vaški posvet z občani na Peči predvidoma 16. januarja in je s tem v zvezi dodal, da se na teh posvetih vodi zapisnik, ki se ga potem prebere na občinskih sejah. Tudi je podžupan obširno poročal o obisku odposlanstva občin Nova Gorica in Doberdob, ki je potekel na občinskem sedežu v Sovodnjah. Svetovalec SSk je izrekel kritiko glede načina, kako občinska uprava te obiske organizira. Dejel je: »Pri tako važnih sestankih, ko se razpravlja o celotni slovenski problematiki, bi bilo v podobnih priložnostih pravilno, da se povabi tudi svetovalec manjšine.«

Klemše se je še dotaknil čistoče okolja in zadeve vodnih odpadkov. S tem v zvezi bo uprava stopila v stik z goriško občino, da se skupno ugotovi, zakaj se umazana voda kljub kanalizaciji in prečiščevalni postaji izteka v Sočo. Nadalje bo uprava zahtevala, da se odpravi odlagališče smeti na soškem bregu, ki nima ustreznega dovoljenja. Tudi bo ostro nastopila, vključno s sodnijsko prijavo, proti tistim, ki puščajo smeti na javnih prostorih in po cestah.

Na koncu se je za župana Vid Primožič vsem svetovalcem zahvalil za sodelovanje in jim voščil za novo leto.

Števerjan

Na začetku leta naj spomnimo, da bo letos poteklo 30 let, odkar je bila obnovljena števerjanska občina. Za časa fašizma leta 1927 je bila ukinjena; po drugi sve-

točni vojni pa je Števerjan do leta 1951 spadal pod upravo občine Koprivno. To obletnico, ki je za števerjance velikega pomena, bi bilo prav, da bi primerno proslavili.

Kamen na kamnu — palača, zrno pri zrnu — pogača. Tega pravila se nekako držijo števerjanski upravitelji, ko iščejo denarne pomoči za javna dela v občini. In res je na podlagi zakona štev. 700 z dne 27. dec. 1975 Trgovinska zbornica iz Gorice odobrila števerjanski občini 30 milijonov lir podpore za gradnjo občinskega vodovoda. Priznati moramo iznajdljivost našim upraviteljem, da znajo najti pomoči od vsepovsod, da se v Števerjanu stalno nekaj gradi. In tako upamo, da bo tudi problem vode v Števerjanu kmalu rešen.

Božična prireditev na Peči

Na novoletni dan popoldne je bila prijazna cerkev na Peči dosti premajhna, da bi sprejela vse, ki so prišli na božičnico, katero sta pripravila pevski zbor Rupa-Peč in domača skavtska skupina. Božičnica je imela — kot je to povedal napovedovalec Moreno Marson — poseben namen: izraziti solidarnost in globoko sočutje do hudo prizadetega 17-letnega Simona Čevdeka, ki leži zaradi amputacije noge v bolnišnici v Padovi. Simon se je aktivno udeleževal pri pevskih zborih Rupa-Peč, »Mirko Filej«, v skavtski organizaciji in na športnem področju.

Prvi je nastopil mladinski zbor Rupa-Peč, ki je pod vodstvom Marjanke Čevdek zapel dve božični pesmi. Sledile so recitacije z božičnimi motivi, ki jih je pripravila skavtska skupina s Peči. Koncert božičnih pesmi je izvajal zbor »Mirko Filej«. Tudi nonet skavtinj iz Doberdoba je prisotne razveselilo s svežino svojih glasov. Prijetno je bilo tudi prisluhniti oktetu mladih fantov »Primož Trubar«, ki ga vodi Hilarij Lavrenčič iz Doberdoba. Program je zaključil mešani zbor Rupa-Peč. Ves spored sta povezovala Betka Maraž in Moreno Marson.

Koncertu božičnih pesmi je sledil blagoslov, pri katerem je pela vsa cerkev in je navzoče prevzelo tisto božično vzdušje, ki je pri Slovencih še posebej globoko doživeto, saj so tudi naše pesmi nekaj posebnega.

V kletnih prostorih pri požrtvovalnem pevcu Danilu Čevdeku se je nato božično razpoloženje ob obilni postrežbi nadaljevalo in zaključilo. Seveda je odmevala naša pesem, ki veže bolj kot vse besede in govori. Navzoča je bila tudi pokrajinska odbornica Marija Ferletič, ki je pohvalila naše zборе in požrtvovalnost članov, ki jih sestavljajo. Priznanje je dala tudi pobudi, da se pomaga težko prizadetemu Simonu.

Prav je, da ob tej priložnosti damo iskreno priznanje vsem, ki so si to božično zamislili in jo posrečeno izvedli. Toda naj ne ostane le pri tej prireditvi! Naši ljudje so danes lačni, a ne več kruha — tega je na pretek — temveč duhovne hrane. In te večkrat pogrešajo.

DAROV

Za Katoliški glas: župnija sv. Jerneja, Opčine za objavljene darove v preteklem letu 50.000; Pavel Malalan, Bane 2.000; Marko Brajnik 3.000; S. M., Števerjan 10.000; R. M., Gorica 3.000; Otilija Valantig 43.000; Julka Brajnik 13.000; Mimi Hrovat 3.000; Ana Okretič 3.000; N. N., Nabrežina namesto cvetja na grob Stanka Devetaka 10.000; A. Š. 7.000; Cilka Kovač ob peti obletnici smrti sestre Francke 10.000; družina M. Špacapan, Gorica ob smrti Marija Semič-Kostnapfel 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Podporno društvo Gorica 50.000; Meri Melcer, Sovodnje 50.000 lir.

V spomin Stanka Devetaka, cerkvenega pevca iz Nabrežine: Rožica in Gregor Perot za obnovu župnijske dvorane 50.000; N. N., Nabrežina v isti namen 10.000; družina pok. Stanka Devetaka v spomin dragega moža in očeta za nabrežinsko cerkev 50.000 lir.

V spomin p. Cirila Blažiča: B. S., Gorica za cerkev v Novi Gorici 20.000 in za cerkev sv. Ivana v Gorici 15.000 lir.

Gusta Jež: za cerkev v Novi Gorici 10.000 in za Katoliški glas 5.000 lir.

Za Našo pot: F. M. 5.000; C. Č., Sovodnje 5.000 lir.

Za skavte: družina Pelicon 6.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: Terčeljevi ob družinskem slavu 50.000 lir.

V spomin g. Stanka Staniča ob 25-letnici smrti: B. S. za lačne po svetu 20.000 in za duhovniške poklice 15.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Taučer 7.000; Vojko Bandelj 10.000; Marija Švab 10.000; Angela Vrenec 10.000; Onelia Puric-Bradetich 28.000; Pepka Guštin 2.000; Tončka Gorkič 30.000; Pepi Ferfila 7.000; Marija Sosič 2.000; Marija Coccoli 2.000; Emilija Daneu 2.000; Avgustin Zele 50.000; Albin Koterle 6.000; sestre Škerlavaj-Sosič 14.000; Luciano Bartoli 10.000; Angela Guštin-Sosič ob hčerini srebrni poroki 50.000; Slava Milniček-Skabar 6.000; Lidija Sosič-Gregorič 2.000; Netka Brišček-Skerlavaj 4.000; družina Karel Malalan 50.000; Bernarda Simič 15.000; N. N. 6.000; za ogrevanje cerkve: Marija Sosič 10.000; sestra ob 35. obletnici smrti nepozabnega brata 35.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Irene Tonelli 5.000; Anica Ferluga 3.000; Gemma Mantovan 10.000; družina Cauter-Ferluga 100.000; Pavla Ferluga-Gec za ogrevanje 20.000 lir.

Zahvala

Družina Ludvika Čevdeka s Peči se globoko ganjena zahvaljuje za prispevek, ki ga je bila deležna ob božičnici v cerkvi na Peči za novo leto.

Sožalje

Odsek krvodajalcev Sovodnje ob Soči izreka ob izgubi očeta Karla iskreno sožalje Cirilu Černicu z Vrh in njegovi družini.

Nove penzije INPS

S 1. januarjem 1981 so bile povišane vse penzije INPS in sicer: socialne od 110.150 na 119.850 lir; najnižje od 164.550 na 186.750; ostale se povišajo za 5 % ter za enotno vsoto 38.200 lir. Samostojni obrtniki in delavci bodo dobivali 167.400 lir namesto dosedanjih 151.900 lir mesečno.

OBVESTILA

Seja Združenja cerkvenih zborov - Gorica bo v ponedeljek 12. januarja ob 20.30 v Katoliškem domu.

V Kulturnem domu v Trstu bo v petek 9. januarja ob 10. uri premiera in krstna predstava mladinskega dela tržaške avtorice Zore Tavčar »Aj, kaj ribič je ujel?«.

Slov. stalno gledališče iz Trsta bo gostovalo v domu Alberta Sirkja v Sv. Križu v soboto 10. januarja ob 20.30 z enodejanko »Ženski na podeželju«.

Božični koncert priredi Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Trsta v nedeljo 11. januarja ob 15. uri v župnijski cerkvi v Vipavi.

Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar bo v ponedeljek 12. januarja ob 20.15 govoril v Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 na temo »Družinska vprašanja na škofijski sinodi in Rimu in po njej.«

Ljubljanska TV

Spored od 11. do 17. januarja 1981

Nedelja: 15.00 Washington za zaprtimi vrati, film. 16.35 Za čisto in bistro jezero, dok. oddaja. 17.15 Pomočnik, švicarski film. 20.00 Veliko mesto, tv nadalj. 21.15 Mostovi Manhattan, dok. oddaja.

Ponedeljek: 17.40 Človekovi prijatelji. 18.25 Jezik v javni rabi. 20.00 Shakespeare: Komedija zmešnjav. 22.30 Kulturne diagonale.

Torek: 12.55 in 15.50 Slalom za moške. 17.15 Sebastijanova babica. 17.30 Folklor na skupina »Duna«. 18.45 Čas, ki živi. 21.00 Obljubljena dežela, poljska nadalj. 22.15 Goga, balet.

Sreda: 17.10 Novoletna ura. 17.50 Uročno oko. 18.45 Galerija opernih značajev. 20.00 Marmorni človek, poljski film.

Četrtek: 17.40 Tovarišija, mladinska nadalj. 18.10 Popotni dnevnik, novozelandski film. 18.45 Po sledih napredka. 20.00 Ko zaboli zob.

Petek: 17.20 Olimpiada smeja. 17.50 Pevski tabor 80 (zamejski zbori). 18.30 Tobak naslada in pokora. 20.00 A. Marodič: Naša krajevna skupnost. 20.45 Jazz. 20.55 Župan v Casterbridgeu, angleška nadalj. 22.00 Dillinger je mrtev, italijanski film.

Sobota: 12.25 Smuk za moške. 15.45 Rdeči poni, ameriški film. 17.15 Košarka Zadar: Cibona. 18.55 Naš kraj. 20.00 Sobotna križanka. 21.35 Od tod do večnosti, ameriški film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *msgr. Franc Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Spored od 11. do 17. januarja 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Veliki orkestri. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Uhač in njegova družina«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Radio Klopotača. 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Slovenci v miljskem okolišu. 10.10 Koncert. 11.40 Zimzelene melodije. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenska imena naših krajev. 13.20 Cecilijanka 1980. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 Roman »Junak našega časa«. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.10 Ensemble di Venezia. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Primorska duhovščina pod fašizmom. 10.10 Komorna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Otroci pojo. 16.00 Mladi pisci. 16.30 Rezervirano za... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 E. Emili: »Dama v črnem«, drama.

Sreda: 8.10 Gospodarsko uveljavljanje tržaških Slovencev. 10.10 Koncert. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Roman Ivana Tavčarja: »Cvetje v jeseni«. 15.00 Nove plošče. 16.00 Slovenska literatura v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; Cecilijanka 1980. 18.00 Gledališki trenutek. 18.30 Priljubljeni motivi.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 10.10 Simfonična glasba. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Gledališki trenutek. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 15.00 Glasbeni revival. 16.00 Vinko Beličič: (Drugo) prelistavanje pol-davnine. 16.15 Glasbene diagonale. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Samospevi. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Kulturne rubrike naših tednikov.

Petek: 8.10 Zimske slike. 10.10 Operna glasba. 12.00 Na goriskem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Seghizzi 1980. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 14.30 Roman »Cvetje v jeseni«. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 Radio Klopotača. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Diplomiranci šole Glasbene matice v Trstu. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slovenska imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Svet za obzorjem. 10.10 Ensemble di Venezia. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Oddaja o Reziji. 14.10 Otroški kotiček: Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori. 17.30 Na goriskem valu. 18.00 Eugène Labiche: »Florentinski slavniki«, veseloigra. 18.45 Vera in naš čas.

ZAHVALA

V častitljivi starosti 92 let je Gospod življenja poklical k sebi našo drago mamo, taščo, babico in teto

Marijo Semič vd. Kostnapfel

Prisrčno se zahvaljujemo zgonišnemu župniku Vojku Makucu za redno duhovno oskrbo, somaševanje in pogrebni obred, župniku Jožetu Kunčiču za sveto mašo, čč. sestram notredamkam in cerkvenemu pevskemu zboru župnije Sv. Križ za lepo petje, p. Alfonzu Valiču in g. Dušanu Jakominu za molitve v mrliški veži tržaške bolnišnice, nadalje višjemu šolskemu skrbniku prof. Giulianu Angiolettiju, zastopstvu deželnega šolskega urada v Trstu in prijateljem, ki so nam stali ob strani, darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki so blago pokojnico spremlili na zadnji poti in zanjo molili.

Zalujoči sin Anton z ženo Ines, vnuki Katy z možem Mirkom, Marija, Andrej in ostalo sorodstvo.

Sv. Križ - Šturje - Koludrovica - Ljubljana, 3. januarja 1981

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE
MENJALNICA